

alla andra försakelser, ofta bosatt som sparfvarne under himmelen, under det en annan klass till höger anstränger sin uppfinningsgäfvä för att använda sitt öfverflöd i yppighet af alla slag. Någon allmän någorlunda bergning kan icke sålunda uppstå på den jord, som dock är gemensam för alla, ty den är Herrans.

Enär all personlig och matlagsbeskattning, som tvingar den fattige att betala lika med den rike, är ett förtryck, på det högsta ovärdigt ett civiliseradt samhälle, som berömmar sig öfver rätt och frihet, och enär rikedom har ett mycket större, ja progressivt intresse i den trygghet, som samhällsinrättningen medförer, och större inkomst mycket lättare kan erlagga högre, ja progressiv skatt, och dess innehafvare ändå lefva mycket bättre, än mindre kan skatta lägre, och således en på endast behållen inkomst grundad beskattning alltid är lika billig och rättvis som för det närvarande nödvändig, om ej armodet skall taga öfver handen och arbetsstyrkan strömma ut ur landet; så vågar jag, med tanken på progressiv beskattning, som redan börjat påyrkas i världen, och som nog torde i närmare eller fjernare framtid blifva enda medlet att mota kommunismen, vördsammast föreslå den lindriga och tidsenliga åtgärden:

att, med upphäfvande af alla äldre och yngre författningar derom, alla personliga och matlagsafgifter till staten, länet, kommunen och kyrkan upphöra, och den summa, som de inbringa, lägges på nu varande andra artikelns bevilling och de på densamma fotade skattegrunder, det är: nämnda artikel för staten, bevillningsriksdalern för länet, fyrktalet för kommunen och kyrkan.

Stockholm i Januari 1870.

A. Törnfeldt.

N:o 81.

Af Herr J. G. Granlund: Om förhöjning af anslaget till resestipendier åt fabriks- och handtverksarbetare.

För närvarande finnes under Kongl. Kommers-kollegii förvaltning ett statsanslag af 6,000 R:dr, att årligen utdelas såsom resestipendier åt fabriks- och handtverksarbetare i de olika yrkena, hvilka önska att i utlandet inhemta mer praktisk undervisning och erfarenhet i sitt yrke.

Vid betraktande af denna summas storlek, som är afsedd att understödja Svenska industriens arbetare, kan man väl icke annat än medgifva, att den är alldeles för obetydlig, särdeles om man gör en jemförelse med de höga resestipendier för olika ändamål, som Staten beviljar, synnerligen de militära.

Enligt Kommers-kollegii officiella berättelse om fabriker och manufakturverksarbetare för år 1868 finnas i vårt land öfver 60,000 fabriks- och handtverksarbetare. Det är för denna klass, hufvudsakligen de yngre, som ofvannämnda anslag är afsedd.

Visserligen finnas hos oss goda undervisningsanstalter i våra tekniska läroverk; men ändamålet med ofvannämnda anslag är att en och annan arbetare skall sättas i tillfälle att å utrikes ort praktiskt söka kännedom om sitt yrkes olika arbetsmetoder samt vid återkomsten, efter sin förmåga, söka införa dem i sitt fosterland.

Våra fabriker och synnerligen våra handtverkerier hafva under flera år och ännu de mest svåra konjunkturer att bekämpa — den ena idkaren efter den andra dukar under. Våra tillverkningar förminsas i betydlig grad, hvilket af Kommers-kollegii officiella berättelse närmare kan inhämtas.

Hufvudsakligaste orsaken härtill är den, att man icke finner afsättning för sina tillverkningar. Om Svenska arbetaren i någon mån sjelf beredes ett ökad tillfälle att å utrikes ort söka afsättning för sin tillverkning, för att sedan, fastän så småningom, börja tillgodogöra sig nyttan deraf, är jag öfvertygad om att det skall mana till efterföljd.

Af de mig benäget lemnade upplysningar har jag inhämtat, att till det nuvarande lilla anslag hos Kongl. Kommers-kollegium sig anmält närmare 100 kompetente sökande, hvaraf således endast få kunnat erhålla del.

Lifligt öfvertygad om, att få anslag kunna i afseende å beloppet verka mer gagnande för vårt lands industri än detta, får jag vördsamt föreslå:

att ifrågavarande anslag till fabriks- och handtverksarbetare i de olika näringarne måtte tillsvidare höjas till 12,000 R:dr årligen att på sätt hittills skett genom Kommers-kollegium utdelas.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 26 Januari 1870.

J. G. Granlund.